

K.br. 32/20

U IME CRNE GORE

OSNOVNI SUD U NIKŠIĆU, kao prvostepeni krivični, sudija Vukota Vujačić, uz sudjelovanje Nikolić Rade kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv okrivljenog J. N. , zbog krivičnog djela protivpravno lišenje slobode iz člana 162 stav 1 Krivičnog zakonika Crne Gore, po optužnom predlogu ODT-a u Nikšiću Kt.br. 41/20 od 14.02.2020. godine, nakon završenog glavnog i javnog pretresa, dana 17.06.2020. godine, u prisustvu zastupnika državnog tužioca R. Zorice, okrivljenog J. N. i njegovog branioca K. S. , advokata iz Nikšića, istog dana donio je, a dana 18.06.2020. godine javno objavio

P R E S U D U

Okrivljeni: J. N. , jmbg -----, od oca S. i majke M. rođene M., rođen --.--.----. godine u Nikšiću, sa prebivalištem u Nikšiću, ul. K. --, državljanin Crne Gore, pripravnik kod CB Nikšić, neoženjen, pismen, završio srednju školu, srednjeg imovnog stanja, ranije neosuđivan,

K r i v j e

Što je :

Dana 30.12.2019. godine u Nikšiću, iako je bio svjestan svog djela čije je izvršenje htio, protivpravno ograničio slobodu kretanja oštećene Č. J. , a na način što je tog dana oko 16:45 časova došao u butik "A. ", lociran u tržnom centru "L. " i od oštećene zatražio da izađe iz butika, pa kada je oštećena odbila da to uradi, svojim rukama sa leđa je uhvatio u predjelu njenih ruku i na silu izveo iz navedenog butika, a zatim i iz trgovinskog objekta "L. " odbijajući da je na njen zahtjev pusti, nakon čega je oštećenu doveo na parking prostor gdje je bilo njegovo vozilo, ugurao je u vozilo na mjesto suvozača, a potom stavio vozilo u pogon i sa istim nastavio

kretanje kroz grad onemogućavajući Č. J. da iz vozila izađe, a na način što je u momentu kad je oštećena u toku vožnje otvorila vrata kako bi napustila vozilo, zatvorio vrata i zaključao vozilo i ne zaustavljajući se nastavio kretanje, da bi se vozilom u kom je bila oštećena dovezao do parking prostora ispred G. "S. C. " u Nikšiću gdje se zadržao petnaestak minuta, nakon čega je, a po obavljenom telefonskom razgovoru sa ocem oštećene, oštećenu vratio ispred trgovinskog objekta "L. ".

- čime je izvršio krivično djelo protivpravno lišenje slobode iz čl. 162 st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore,

- pa sud okrivljenom, primjenom citiranih zakonskih odredbi, kao i odredbi iz čl. 4 st. 2, čl. 42, čl. 52, čl. 53, čl. 54 Krivičnog zakonika Crne Gore i čl. 229, 226 i 374 Zakonika o krivičnom postupku, i z r i č e

U S L O V N U O S U D U

Sa kojom mu utvrđuje kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca i ujedno određuje da se ova kazna neće izvršiti pod uslovom da on u roku od 1 (jedne) godine po pravosnažnosti presude ne izvrši novo krivično djelo.

Obavezuje se okrivljeni da na ime troškova krivičnog postupka plati iznos od 40,00 (četrdeset) eura u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude, pod prijetnom prinudnog izvršenja, na žiro račun ovog Suda br. 832-152-32 i da dokaz o izvršenoj uplati dostavi sudu.

O b r a z l o ž e n j e

Optužnim predlogom ODT-a Nikšić Kt.br. 41/20 od 14.02.2020. godine stavljeno je na teret okrivljenom J. N. izvršenje krivičnog djela protivpravno lišenje slobode iz čl. 162 st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore, koje je činjenično bliže opisano izrekom presude, pa je zastupnik ODT-a R. Zorica zastupajući optužni akt na glavnom pretresu ostala pri istom, predlažući sudu da okrivljenog oglasi krivim i osudi po zakonu.

Okrivljeni J. N. je u svojoj odbrani u prethodnom postupku u bitnom naveo da je bio u vezi sa Č. J. protekle tri godine. Znali su ponekad da poremete odnose i uvijek je J. tada zvala svog oca kako bi sa njim riješio problem. On se sa J. 29.12.2019. godine telefonskim putem dogovorio da se vide sutradan i da ona ne ide na posao. Međutim, ona je opravdala nemogućnost viđanja sa činjenicom da je boli glava. Tog 30.12.2019. godine je sa porukama komunicirao sa Č. J. kada su se dogovorili da se sačekaju kod "L. " u 15:00 h. On je došao ispred L. u 14:30 časova da je tamo primjetio J. oca i majku, nije želio da se vidi sa njima pa je pješke otišao do "P. P. " da tamo sačeka J. .Neposredno prije 15:00 časova ona je naišla sa svojim vozilom a sa njom

je bila i njena šefica G. G. . Stao je na pješački prelaz i rekao J. da pođe sa njim a da njena šefica izađe i ode pješke do posla. Šefica je reagovala i kazala mu da ih pusti da J. nju poveze do posla, pa da oni, nakon toga idu kuda hoće. Istakao je da je tom prilikom, u momentu kada je J. krenula sa vozilom rukom, nenamjerno zakačio njen retrovizor. Nije prošlo ni pet minuta kada ga je njen otac G. više puta telefonskim putem pozivao, ali se on na te pozive nije javljao. Pokušao je da telefonskim putem dobije Č. J. , ali se ona nije javljala a onda je od T. L. otišao kroz grad i završavao neke obaveze, da bi se ponovo tamo vratio oko 16:45 časova. Tada ja otišao u butik "A. " do Č. J. , zatekao ju je na vratima i rekao joj da ide sa njim a pri tom je stvarno povukao za ruku kada je ona krenula sa njim. Čuo je da je J. tada od njene šefice tražila da zove njenog oca. Dalje navodi su prošli kroz čitav market "L. " da je pri tom nije na silu gurao, niti držao kako bi išla za njim. Kada su došli do njegovog vozila, on je otključao vrata, a Č. J. je prošla na suvozačevu stranu i svojevrijedno sjela u to vozilo, stavio je vozilo u pogon i i pošao B. prema autobuskoj stanici, a zatim ulicom V. K. i ulicom V. P. . Za sve to vrijeme J. nije tražila od njega da zaustavi vozilo da bi izašla iz istog, da bi kada su došli u ulicu V. P. počela da plače i da mu kroz plač govori da je blam. U tom momentu nazvao ga je njen otac kome je kazao da je J. sa njim i da se može čuti sa njom. Onda je ona sa ocem razgovarala vrlo kratko pri tom mu je kazala da se voze ulicom V. P. . Po sredini ulice V. P. J. je otvorila vrata suvozača i kazala mu da je pusti da izađe, ali da nije pokušala da izađe. Dalje navodi da je zatvorio njena vrata a da se u tom momentu kretao brzinom od oko 30 km/h, da su onda izašli na bulevar i uputili se u pravcu G. , da je u blizini G. zaustavio vozilo, da je onda J. otvorila njena vrata i sjedjela na sjedištu sa nogama van vozila, njemu okrenutih leđa, da mu je pri tom govorila da je pusti da se smiri, ali da ni u jednom momentu nije pokušavala da ide, niti ju je on ni u jednom momentu spriječavao u bilo čemu. Možda su se tu zadržali najviše 10 minuta. J. otac ga je ponovo nazvao na telefon, rekao je J. ocu da će kod marketa "L. " doći za 10 minuta, stavio je vozilo u pogon i odvezao J. do marketa "L. " , tamo su bili njeni roditelji, tada je J. izašla iz vozila a njen otac mu je rekao "ajmo sad u policiju jer sam te prijavio". Istakao je da je jedino upotrijebio silu prema J. u momentu kada ju je povukao sa vrata butika "A. ". Nakon toga on J. nije na silu smjestio u svoje vozilo i nije je protiv njene volje odvezao u dvorište G. "S. C. ". Na pretresu posebno dodaje da kritičnog dana nikakvu silu nije primjenio u odnosu na oštećenu Č. J. , da se način na koji su izašli iz prodavnice u kojoj radi J. i način na koji su prošli kroz „T. L. “ mogao vidjeti sa nadzornih kamera, i da je od inspektora R. R. tražio da se iz „T. L. “ izuzmu snimci sa kamera, jer su te kamere bile jedini njegov svjedok. Pojašnjava da je J. praktično uhvatio za ruku i da su izašli normalno iz marketa T. L. , da ju je u stvari mahinalno povukao za ruku i rekao joj da ide, što je ona i prihvatila, da u slučaju da Č. J. nije htjela da ide sa njim iz „T. L. “ , on ne bi na tome insistirao, kao i da je htjela da napusti vozilo, on bi je pustio i ne bi je zadržavao, da je ona sigurno obzirom da se više puta zaustavljao tokom vožnje na semaforima i na pješačkim prelazima, mogla da izađe nesmetano iz njegovih kola da je htjela. I u R. je mogla to uraditi, jer su tamo 10 minuta stajali. Navodi da je u ul. V. P. kad je ono u jednom momentu Č. J. malo otvorila vrata suvozača, reagovao - vrata zatvorio, jer su pored njih tada bila kola u pokretu, pa se plašio da može doći do nečeg neželjenog.

Okrivljeni je u završnoj riječi sam i preko svog branioca istakao da je sud u ovoj krivičnopravnoj stvari napravio bitne povrede odredaba krivičnog postupka, jer je neosnovano odbio predlog odbrane da se u dokaznom postupku sprovede vještačenje po vještaku iz oblasti telekomunikacija, da se u svojstvu svjedoka sasluša Đ. V. , da se izvrši uvid u pokretnu stvar vozilo okrivljenog koje je koristio kritičnog dana i da se izvrši uvid u prepisku vršenu kritičnog dana između okrivljenog i oštećene putem vibera i SMS-a, jer se radi o dokazima na osnovu kojih se utvrđuju odlučne činjenice u ovoj krivičnopravnoj stvari. Da je postupajući na takav način sud onemogućio okrivljenog da pred sudom budu izvedeni svi dokazi na kojima okrivljeni zasniva svoje tvrdnje i izjave koje mu idu u korist u ovoj krivičnopravnoj stvari i omogućiti mu jednake uslove kao tužilaštvu, čime ga je sud stavio u neravnopravan i podređen položaj u odnosu na tužilaštvo, kao drugu stranku u krivičnom postupku. Da je sud takvim postupkom povrijedio načelo jednakosti procesnog oružja na glavnom pretresu na štetu okrivljenog, što je nedozvoljeno i neprihvatljivo. Da je sud usvojio svaki dokazni predlog tužilaštva u vezi predmetne krivičnopravne stvari i u dokaznom postupku sproveo izvještaj ljekara specijaliste o povredama oštećene, iako taj dokaz tužilaštvo nije predložilo u optužnom aktu. Da za taj

izvještaj sud nije ni po službenoj dužnosti, niti po predlogu oštećene, donio rješenje da se u dokaznom postupku sprovede kao dokaz i odbrana postavlja pitanje zašto u vezi tog dokaza sud postupi arbitreno, jer smatraju kao očigledan pokušaj oštećene da povrede zadobijene u nekom drugom događaju ili samopovređivanjem, pa evidentirane u predmetnom medicinskom izvještaju, prikaže kao povrede od okrivljenog? I da navedeno predstavlja potvrdu da je sud u toku postupka napravio povredu čl. 386 st. 2 ZKP-a, jer je povrijedio čl. 4 i čl. 16 ZKP-a na štetu okrivljenog. Odbrana pored ukazanih povreda zakonika smatra da se i na osnovu sprovedenih dokaza može izvesti zaključak da okrivljeni nije izvršio krivično djelo za koje je optužen predmetnim optužnim aktom, odnosno da se lako i jednostavno može zaključiti da zastupnik optužbe tokom postupka nije dokazao osnovanost svojih navoda u predmetnom optužnom aktu. To nije mogao ni uraditi iz prostog razloga, jer okrivljeni nije počinio predmetno krivično djelo, niti njegove radnje koje je kritičnog dana preduzeo mogu predstavljati radnju izvršenja predmetnog krivičnog djela. Tačnost takvog zaključka stručne odbrane okrivljenog potvrđuju: navodi odbrane okrivljenog, iskaz svjedoka inspektora R. , netačni, kontradiktorni i nelogični iskazi svjedoka oštećene Č. J. , neobjektivni i pristrasni iskazi svjedoka G. G. koja je šefica oštećenoj, gospođice K. koja je kuma oštećenoj i gospodina Č. koji je otac oštećenoj, medicinski izvještaj o povredama oštećene, pravila logike i pravna priroda krivičnog djela koje je okrivljenom stavljeno na teret. Okrivljeni je u svojoj odbrani tačno, precizno, jasno, određeno i potpuno objasnio kako se desio kritični događaj. Navode koje je okrivljeni o predmetnom događaju iznio u svojoj odbrani na glavnom pretresu su u potpunosti podudarni sa onim što je okrivljeni izjavio u prethodnom postupku kod tužioca. Svaki detalj odbrane okrivljenog je identičan što samo za sebe, a i dovodenjem u vezu sa ostalim dokazima, jasno pokazuje da je okrivljeni vjerno i istinito opisao predmetni događaj kako se desio bez namjere da kaže bilo šta drugačije od onoga što se desilo, zbog čega sud treba cijeniti i prihvatiti kao tačne navode odbrane okrivljenog o ovom događaju. Za razliku od okrivljenog oštećena je predmetni događaj, a i druge radnje za okrivljenog, pokušala prikazati na jedan dramatičan način kako bi se stekao utisak da je okrivljeni nasilnik i da je počinio predmetno krivično djelo. Očigledno je da oštećena ljubavne nesporazume i nerazumijevanje koje je imala i ima sa okrivljenim prikazuje na način da se to mijesha sa radnjom krivičnog djela koje se okrivljenom stavlja na teret, a koje on nije počinio. Treba napraviti razliku između radnji koje oštećena prikazuje za okrivljenog koje predstavljaju njihove ljubavne nesuglasice od radnje izvršenja predmetnog krivičnog djela. Sve i da se uzme da je tačno to što je oštećena navela za radnje koje okrivljeni preduzimao a to su: da je okrivljeni presreo dok je dolazila kolima na posao stajući na sred pješačkog prelaza ispred njenih kola, da je udario u retrovizor njenog auta, da je nasilno vukao kroz T. L. , da je dolazio kod kume joj kući kad je krstila i tražio da je on vozi, da je u gradu pratio, nijesu radnje izvršenja predmetnog krivičnog djela. Sasvim je jasno da je u pitanju želja oštećene da u negativnom kontekstu prikaže okrivljenog rukovođena nezadovoljstvom koje potiče iz raskida emotivne veze. To treba razlikovati i razdvojiti od radnji kao što su protivpravno zatvaranje, držanje zatvorene ili preduzimanje drugih radnji kojima joj je oduzeta ili ograničena sloboda kretanja. U pogledu odlučnih činjenica za navedene radnje, koje predstavljaju radnju izvršenja predmetnog krivičnog djela, oštećena ne daje realna i prihvatljiva objašnjenja. Oštećena ne daje objašnjenje kako je to okrivljeni preko nje zatvorio vrata vozila u kojem su bili. To posebno treba imati u vidu jer oštećena ne daje realno i iole logično objašnjenje kako je okrivljeni mogao ugurati oštećenu u vozilo na mjesto suvozača a zatim ući na vrata vozača vozila da bi preko nje zatvorio suvozačeva vrata. To je fizički nemoguće i životno nelogično. Prije svega okrivljeni fizički nije mogao ugurati oštećenu u vozilo na mjesto suvozača jer se vide fizičke karakteristike oštećene i okrivljenog. Oštećena je visoka, krupna i teška osoba, dok je okrivljeni izuzetno mršav. Ako se ima u vidu fizički izgled oštećene i opštepoznata činjenica o izgledu ulaznih vrata vozila sasvim je logičan zaključak da okrivljeni oštećenu kritične prilike nije mogao fizički ugurati u vozilo na mjesto suvozača. Da se to nije tako desilo već da je oštećena dobrovoljno sjela u vozilo okrivljenog govori i nelogičnost iskaza oštećene. Ona navodi da je okrivljeni preko nje zatvorio vrata od vozila kada je bila ugurana u vozilo na mjestu suvozača kada je otvorila vrata vozila i pokušala da izađe. To znači da oštećena i sama navodi da okrivljeni nije zaključao suvozačeva vrata nakon što ju je okrivljeni navodno nasilno ugurao u vozilo. To znači da vrata suvozača nijesu bila zaključana kada je

okrivljeni prišao na drugu stranu vozila da uđe u isto. Okrivljeni je morao preći ispred, iza, preko ili ispod vozila da bi došao do vozačevih vrata i da bi sjeo na mjesto vozača njegovog vozila što zahtijeva određeno vrijeme. Za to vrijeme oštećena je mogla nesmetano izaći iz vozila da je kojim slučajem tačno da je nasilno ugravana od strane okrivljenog u vozilo i da se do tog trenutka cijelim putem otimala okrivljenom pokušavajući spasiti se. Da li je logično da kod tako datog objašnjenja oštećene, ista ostaje na mjestu suvozača vozila okrivljenog na kojem ta vrata nijesu zaključana nakon ugravanja oštećene i mirno čeka da okrivljeni pređe na mjesto vozača? Naravno da nije logično nego bi oštećena izašla iz vozila dok bi okrivljeni došao do vrata vozača jer je za to imala vremena. To zbog toga što se oštećena cijelo vrijeme pokušava osloboditi okrivljenog koji je vukao, pa je to bio momenat kada oštećena nije u posjedu okrivljenog i zbog toga što suvozačeva vrata vozila okrivljenog nijesu bila zaključana. Oštećena je dobrovoljno sjela u vozilo okrivljenog i sa njim pošla sa parkinga T. L. , zbog čega ne postoji radnja izvršenja predmetnog krivičnog djela. Dalje, oštećena ne objašnjava kako to preko nje okrivljeni zatvara vrata što bi zasigurno morala zapamtiti i opisati da se to stvarno tako i desilo. To je stresna situacija kojom je okrivljeni lišava slobode pa bi je morala zapamtiti i ostati joj urezana u sjećanje da se zaista i desila. Oštećena navodi da je okrivljeni nakon zatvaranja vrata suvozača vozilo startovao i da je ona u više navrata pokušala da se oslobodi izlaskom iz vozila otvarajući vrata istog dok je bilo u pokretu, ali da joj to okrivljeni nije dozvoljavao. To je još jedna potvrda da vrata suvozačeva nijesu bila zaključana. Oštećena ne daje objašnjenje kako joj okrivljeni nije dozvoljavao da otvori vrata, dok je isti upravljao vozilom. Kako je okrivljeni mogao sprečavati oštećenu da otvori vrata dok je vozilo bilo u vožnji, s obzirom da je okrivljeni upravljao vozilom, a to znači da su i ruke i noge okrivljenog bile zauzete zbog vožnje kola u kojima su bili okrivljeni i oštećena. Ako se ima u vidu opštepoznata činjenica da su vrata suvozačeva udaljena od upravljača vozila toliko da ih okrivljeni ne bi mogao dohvatiti, jasno se logički zaključuje da je netačno i nemoguće to što oštećena navodi. Dokle ide namjera oštećene pokazuje i to što ona navodi da je okrivljeni zaključao suvozačeva vrata u toku vožnje kako bi je onemogućio da izađe. Ni ti navodi oštećene nijesu tačni jer okrivljeni to nije uradio niti je mogao uraditi, jer njegovo vozilo nije novo vozilo koje ima centralnu bravu zbog čega se vrata vozila ne zaključavaju automatski, već pritiskom na dugme svakih vrata pojedinačno. Sve to da je i uradio oštećena je povlačenjem ručice mogla otvoriti vrata tj otključati vrata jer je i ona sama vozač pa zna princip na kome funkcioniše zaključavanje i otključavanje vrata vozila. Oštećena je mogla u nebrojeno situacija napustiti vozilo okrivljenog da je to htjela, jer je u toku vožnje zbog saobraćaja vozilo moralo biti zaustavljeno prilikom ulaska u skver, prilikom stajanja na semafore, nailaskom na pješačke prelaze, što dodatno ukazuje koliko je iskaz oštećene netačan, nelogičan i neprihvatljiv. Iskaz oštećene je kontradiktoran sopstvenom kazivanju jer se njen iskaz dat u fazi istrage i na glavnom pretresu razlikuje što je nužna posledica neprikazivanja predmetnog događaja onako kako se desio. Zbog toga sud prilikom ocjene iskaza oštećene treba imati sve navedeno u vidu jer to na jasan i pouzdan način ukazuje da predmetni događaj oštećena ne opisuje istinito, realno i logično zbog čega njenom iskazu ne treba pokloniti vjeru već odbrani okrivljenog. Iskaz svjedoka G. G. i iskaz oca oštećene su neobjektivni, pristrasni, smišljeno i ciljano dati da poboljšaju položaj oštećene, a otežaju položaj okrivljenog iako su njihovi iskazi potpuno nebitni što se tiče radnje izvršenja krivičnog djela koje je okrivljenom stavljeno na teret. Zbog toga su iskazi ovih svjedoka bez uticaja i pravnog značaja u predmetnoj krivičnopravnoj stvari. Kuma oštećene i otac oštećene zbog srodstva sa oštećenom daju pristrasan iskaz u želji da pomognu oštećenoj ne uviđajući da upravo oni demnatuju navode oštećene u pogledu odlučnih činjenica za predmetnu krivičnopravnu stvar. Medicinski izvještaj oštećene o navodnim povredama koje je zadobila u predmetnom događaju nije od dana kada se desio kritični događaj, što predstavlja i materijalnu pravnu potvrdu da oštećena na svaki mogući način želi otežati položaj okrivljenog. Da je tačno to što oštećena navodi o predmetnom događaju, a pogotovo o radnjama koje je okrivljeni tog dana preduzimao nad njom, kod oštećene bi morale ostati znatno brojnije i teže povrede od onih evidentiranih u medicinskom izvještaju. Čuli su da su oštećena i njena šefica objasnile da je okrivljeni oštećenu tog dana oteo, da je nasilno vukao kroz cio „T. L. “ sa unutrašnje strane, pa onda sa spoljašnje, da se ona otimala i zvala pomoć. I kod takvog stanja i sile koju je okrivljeni primijenio nad oštećenom ona je policijskom inspektoru pokazala samo

oštećenje nokta od prsta ruke i ništa više. Da se sve desilo onako kako oštećena prikazuje kod nje bi morale postojati brojne povrede po tijelu imajući u vidu silu i radnje koje oštećena prikazuje da je nad njom primijenio okrivljeni tog dana. Uostalom oštećena tog dana nije ni pošla kod doktora, a što je svakako i prirodno i logično ako je neka osoba žrtva nasilja, otmice, protivpravnog lišenja slobode. Policija je dužna da oštećenu koja je žrtva izvršenja krivičnog djela uputi u bolnicu što se nije desilo. Oštećena je tek naredni dan pošla u bolnicu kako bi pokušala prikazati povredu iz nekog drugog događaja ili od samopovređivanja kao povredu koju joj je prethodni dan navodno nanio okrivljeni. Jezičkim, pravnim i logičkim tumačenjem iskaza oštećene i njene šefice lako se izvodi zaključak da okrivljeni nije mogao preduzeti radnje navodnog nasilja nad oštećenom kritičnog dana. Potpuno je nelogično i fizički nemoguće da okrivljeni oštećenu kritičnog dana nasilno izvlači iz butika gdje je zaposlena. To zbog toga što je fizička konstitucija oštećene takva da okrivljeni fizički tu radnju ne može izvršiti. (ipak on je muškarac...) Posebno je nelogično da se to nasilje dešava na javnom mjestu kakav je „T. L. “ gdje je u to vrijeme bilo puno ljudi što je opštepoznata činjenica. Fizički je nemoguće i potpuno nelogično da okrivljeni oštećenu vuče na silu kroz unutrašnji dio T. L. u sred bijela dana, da se ona tom prilikom otima, viče i doziva u pomoć. Opštepoznata činjenica je da je to dužina od 100 metara. Da se to kojim slučajem desilo, takvu radnju okrivljenog bi prekinulo i spriječilo obezbjeđenje T. L. a, kao i građani koji su se zatekli, što na praktičan način dokazuje netačnost navoda oštećene i za taj dio. Isto je i što se tiče vučenja oštećene od strane okrivljene sa spoljne strane „T. L. “ do vozila okrivljenog. To je još veća dužina nego unutrašnji dio „T. L. “. Cio događaj bi zasigurno snimile sigurnosne kamere koje postoje na „T. L. “ da se taj događaj desio. Ali pošto se događaj nije desio kamere nijesu snimile to što govori oštećena. Svjedok R. policijski inspektor koji je saslušao oštećenu kritičnog dana je objasnio da nije vidio bilo koju povredu kod oštećene koja bi ukazivala na to da je nad njom vršeno nasilje vučom što predstavlja direktan demant navoda oštećene o radnjama koje je nad njom navodno vršio okrivljeni. Taj svjedok je objasnio da je sledeći dan bio slobodan, ali uprkos tome išao je u „T. L. “ da izvrši službenu radnju o provjeri postojanja video nadzora u „T. L. “ tog dana radi eventualnog izuzimanja video zapisa. Naveo je da nije bilo video nadzora i da zbog toga nije izuzet video zapis što je apsolutno neprihvatljivo jer je notorna činjenica da u „T. L. “ postoji video nadzor, jer su instalirane kamere koje pokrivaju prostor unutrašnjosti „T. L. “ kao i prostor van njega. To znači da je sigurno uočeno da ne postoji nikava vuča oštećene od strane okrivljenog, već njen dobrovoljan odlazak sa okrivljenim do vozila, a onda nakon toga i vožnja i povratak na parking „T. L. “. Okrivljeni je mlada osoba koja je završila policijsku akademiju, koji je počeo da obavlja pripravnčki rad, koji je prekinut suspenzijom zbog ovog krivičnog djela. Odbrana predlaže da sud nakon završnih riječi preotvori glavni pretres i u daljem toku postupka sprovede dokaze koje je predložila odbrana, a koje je sud prethodno odbio. Ukoliko sud to ne uradi u konačnom predlaže da donese odluku kojom će osloboditi okrivljenog od krivične odgovornosti za krivično djelo koje mu je stavljeno na teret predmetnim optužnim aktom jer je takva odluka jedino pravilna, pravna i pravedna u konkretnoj krivičnopravnoj stvari.

U dokaznom postupku sud je neposredno saslušao oštećenu svjedoka Ć. J. , svjedoke K. A., G. G., R. R., Ć. G. i K. M., pročitao kopiju izvještaja ljekara specijaliste od 31.12.2019. godine, akt H. „L. “ od 10.06.2020. godine i pročitao izvod iz kaznene evidencije na ime okrivljenog.

Oštećena svjedok Ć. J. je u svom iskazu u bitnom navela da je sa J. N. bila u emotivnoj vezi do februara 2018. godine. Iako su raskinuli okrivljeni ju je uslovljavao na različite načine da putem SMS poruka komunicira sa njim. Dana 30.12.2019. godine on joj je u poruci napisao da će taj dan da provede sa njim, da ne treba da ide na posao. Tog dana joj je poslao najmanje 40 poruka. Od kuće je vozilom krenula na posao oko 14:30 časova, svratila je do svoje šefice G. G. , kako bi i ona sa njom otišla na posao. Prije nego što je krenula na posao, a to je bilo oko 14:00 časova, ona je svoga oca obavjestila da će je vjerovatno ispred marketa "L. " čekati J. N. .

Njeni roditelji su tada otišli u market "L. ", kako bi se našli tu kada ona dođe na posao. Oko 14:45 h dok se kretala iz pravca K. u pravcu radnog mjesta, na b.-- J. ispred "P. P. " na ulici je stajao J. N. , tako da je morala da zaustavi vozilo kako ga sa istim ne bi udarila. Tada je on rekao njenoj šefici da izađe iz vozila i da ide pješke na posao, a da će on ostati sa njom, te da ona-J. neće ići na posao. Šefica mu je rekla da se skloni, da idu na posao, da je u međuvremenu pored nje stalo jedno vozilo iz kojeg su dva momka komunicirali sa J. i od istog tražili da je pusti da prođe. Kada se N. okrenuo put tog vozila, ona je stavila vozilo u pogon i napustila lice mjesta. Tada se N. okrenuo i rukom udario u njen retrovizor. Ona je tada nazvala svog oca i rekla mu šta se desilo. Kasnije je saznala da je njen otac nazvao N. oca kako bi porazgovarali o navedenom događaju. Vidjela je da njen i N. otac sjede u lokalu, u marketu "L. " i razgovaraju. Onda su oni otišli a ona je ostala u butiku "A. " da obavlja radne obaveze zajedno sa G. G. . Oko 16:45h u butik je ušao J. N. i rekao joj "Idemo", da mu je ona tada odgovorila „Neću“. Tada je on dok je bio iza nje uhvatio za ruke u predjelu lakata i gurajući je izveo iz radnje, da je ona pri tom pozvala G. i da je tada je izgurana - iščupana iz radnje. Kroz čitav market "L. " J. je nju gurao i držao u predjelu lakata za obje ruke. Bilo je dosta naroda u tom tržišnom centru. Ona mu je za sve to vrijeme govorila da je pušti, ali on nije reagovao na te njene molbe. Istakla je da je cijelo vrijeme pokušavala da se otme iz njegovih ruku. Što se više otimala, to ju je on više stiskao, a dokaz tome su, kaže, njeni podlivi i modrice na ruci. Tražila je od prolaznika i pomoć ali oni su je samo gledali i niko nije reagovao. Iz marketa "L. " su izašli na izlazu kod "T. ". N. o vozilo marke "Citroen" bilo je parkirano u blizini izlaza i bilo je otključano. Tada ju je doveo do suvozačkih vrata, otvorio ih je i ugurao u vozilo. Zatim je prošao na drugu stranu, ušao u vozilo i u momentu kada je ona pokušala da izađe iz vozila otvarajući vrata, on je preko nje zatvorio ta vrata i stavio vozilo u pogon i uputio se u pravcu skvera kod Pošte, da je više puta dok je vozio okrivljeni pokušavala da izađe iz kola, da otvori vrata, ali da joj on nije to dozvoljavao jer je uvijek preko nje zatvarao vrata, da je u jednom momentu i zaključao vrata. Dalje navodi da je najmanje četiri puta prošao B.-- J. od skvera koji se nalazi kod F. do skvera ispod "L. ", da ga je cijelo to vrijeme plakala i molila da je pusti. Za to vrijeme su ga zvali i njen i njegov otac, ali se on nije javljao na pozive. Sve vrijeme je držao telefon na krilu. U jednom momentu N. je krećući se B. otišao do G. "S. C. ". Tada je ponovo nazvao njen otac, ona se javila i rekla mu gdje se nalaze, a otac joj je kazao da je prijavio J. a policiji. Ona je u jednom momentu otvorila vrata od vozila, jer je od histerisanja počelo da je guši, a on joj je tada rekao "ajde vraćam te na posao", nakon čega se javio njenom ocu i rekao mu da će je vratiti na posao. Zatim je vozilo stavio u pogon i dovezao je do marketa "L. ". Ispred marketa su je čekali roditelji. Kada je N. zaustavio vozilo otac je prišao do njenih vrata i otvorio ih, nakon čega je ona otišla u radnju, dok je N. ostao da razgovara sa njenim roditeljima. Istakla je da zna gdje se nalazi ulica V. P. , i da toga dana nijesu prolazili tom ulicom. Navodi da je cijela radnja od momenta kada ju je N. izveo na silu iz radnje, pa do momenta kada je vratio ispred marketa „T. L. “ trajala je oko 45 minuta, da je posle posla otišla u policiju da da izjavu, da je sjutradan je izvadila ljekarsko uvjerenje jer je imala polomljen nokat na lijevoj ruci i to na malom prstu i bol u predjelu ruke gdje ju je N. držao kada je izveo iz radnje. Dodala je da njeni roditelji poznaju okrivljenog od ranije i da je jednom bio kod nje kući i to onog dana kad je išla na krštenje u D. kod kume A. K. , kad je otišao za njom i htio na silu da je izvuče iz njihove kuće, da je te prilike tamo razgovarao sa kuminim bratom M. K. em kada je čula kako mu je K. rekao: „Pusti djevojku na miru“, a N. mu odgovorio: „Mi smo se dogovorili da zajedno idemo odavde“. Navela je da je tom prilikom rekla N. , pred K. em da ne ide sa njim, da su je povezli kumin otac i kuma A. kući, kada je za njima došao N. i uletio u njenu kuću.

Svjedok G. G. je u svom iskazu u bitnom navela da je dana 31.12.2019, oko 14:45 h godine nalazila u vozilu kojim je upravljala J. Č. da su se kretale se iz pravca Kličeva u pravcu trgovinskog objekta "L. " u kojem se nalazi butik "A. ", u kom su zaposlene, da ih je prolaskom pored "P." pumpe, na pješačkom prelazu zaustavio J. N. , da je rukama udario po haubi kola i da je na taj način J. zaustavila vozilo. Dalje navodi da joj tada N. kazao da ide pješke do posla, da napusti J. o vozilo, što je ona odbila. Da se tada stvorila gužva, pa su neki momci iz zaustavljenih vozila reagovali-rekli J. u: "momak u čemu je problem" i na taj način su mu skrenuli pažnju nakon čega su one prošli i uputile se u pravcu T. L. , a da je tom prilikom J. bijesan udario u retrovizor J. vozila. Sat vremena nakon što su započele smjeru u butik je došao J. N. . U radnji je bilo i nekoliko

mušterija, da je J. bila pored vrata, a ona do pulta gdje je usluživala mušteriju. Navodi da je N. , čim je ušao, rukama uhvatio J. u predjelu lakata, da je tada J. vrisnula, pozvala je, a da je ona dotrčala do J. i N. i tražila da je pusti, da joj je on rekao da se odmakne, da je tada počeo da čupa J. i kreće se unazad i na taj način je izvlači iz butika, a da joj je J. pri tom kazala da zove njenog oca i policiju, da je odmah pozvala J. oca G. i rekla mu da je N. odvuкао J. iz radnje. Dalje ističe da je izašla iz butika i gledala kako J. čupa J. i kako se tako kreće kroz objekat L. u pravcu kafe bara, a da nakon toga ide udesno i izlazi iz objekta, da je to bilo oko 15.30h-16h., da je bilo ljudi kroz T. L. za vrijeme dok je N. vukao J. , ali se ona samo bazirala na to da je on vuče i da telefonom obavijesti njenog oca. Otac J. je došao u butik nije možda prošlo ni pet minuta. Nakon toga je došao i otac J. N. a da se N. nije odazivao na telefonske pozive njegovog i J. oca. Možda je prošlo jedno sat vremena kada se J. vratila u butik, bila je sva uplakana i uznemirena, da se vratila se oko 18-19h. sa povrijeđenim prstom. Dodaje da je sigurna da J. ne bi izlazila iz butika da je on nije na silu izvukao iz butika, a zatim gurajući je izveo iz objekta "L. ". Navodi da je N. i ranije dolazio u taj butik, da joj je J. rekla da joj je to bivši momak i da je i prvi put kada je on došao u butik takođe bio bA. t, kada je insistirao da J. izađe kako bi razgovarao sa njom, ali da ju je, na njeno upozorenje da se ne može ponašati na takav način u tom butiku, poslušao i napustio isti. Navela je da nije smjela da ode do toaleta da J. ostavi samu u radnji, jer je stalno N. dolazio i po pola dana sjedio u obližnjem kafiću i gledao put njih, a da jeviše puta jakim glasom, granajući rukama, govorio J. kad je ulazio u taj butik da izađu i da nešto završe, a da je ona-G. , uvijek intervenisala i molila ga da ide.

Svjedok K. A. u svom iskazu u bitnom navela da ju je oštećena Ć. J. krstila 26.07.2018. godine u crkvi u Nikšiću, te da su onda one otišle u D. , da joj je tog dana pokazivala telefon i vidjela je stalno zove J. N. . I da joj je napisao poruku da će doći u D. da je vozi kući. Oko 12 h ona i njen otac krenuli su da povezu J. kući u Nikšić, kada su vidjeli da je čeka J. N. sa kombi vozilom. Tom prilikom insistirao da je vozi kući. Oštećena mu je rekla da to ne želi. Okrivljeni ih je prilikom vožnje pratio, preticao, čak i zaustavljao i tražio da on J. vozi. Međutim, njen otac mu je rekao da to ne dolazi u obzir. Ne zna šta se dešavalo, pošto su je dovezli kući u Nikšić.. Dodaje da je nju i oštećenu u februaru ove godine kod Opštine zaustavio okrivljeni u policijskoj uniformi i tom prilikom uhvatio oštećenu za ruku i pitao: „Šta si radila, gdje si bila?“. Taj događaj su njih dvije prijavile u policiji.

Svjedok R. R. je u svom iskazu u bitnom naveo da je službenik CB Nikšić, da radi u sektoru krvni i seksualni delikti kao inspektor, te da je dana 30.12.2019. godine bio na dužnosti, kada je od oštećene zaprimio krivičnu prijavu i uzeo izjavu. Onda je pozvao okrivljenog i od njega uzeo izjavu. Na odgovarajuće zapisnike je prenio izjave, a oni su te zapisnike uredno potpisali. Zatim je podnio krivičnu prijavu protiv okrivljenog. Sve što je smatrao važnim obuhvatio je u toj krivičnoj prijavi. Tog dana oštećena se žalila samo da ima povredu nokta. Narednog dana donijela je med. dokumentaciju koju je on priložio uz krivičnu prijavu. Pojašnjava da se koliko se sjeća oštećena žalila na povredu prsta tog prvog dana, da narednog dana nije bio na poslu kada je oštećena donijela dokumentaciju i da je pod utiskom njenog kazivanja da je imala samo povredu nokta, propustio da dobro pogleda taj ljekarski izvještaj i tako nije registrovao povredu u vidu otoka u predjelu lakatne jame. Dalje navodi da mu je 30.12.2019. godine, N. kazao da vjerovatno postoji u „T. L. “ video nadzor i da se na taj način može provjeriti njegovo kazivanje i da je odmah narednog dana iako nije bio na dužnosti, otišao u „T. L. “ i neposredno se uvjerio da tamo ispred butika „A. “, kroz hodnik kuda se kretao, kritične prilike, po njegovom kazivanju J. N. i ispred „L. a“ nema kamera i s toga nije ni tražio da se pribave dokazi u smislu video nadzora. Nije zvanično tražio od uprave preduzeća „L. “, da li postoji i da li je funkcionisao tog dana video nadzor. Provjerio je hodnik T. „L. “ i ulaz i izlaz u „L. “, i vidio da tamo nema kamera. Nije kritične

prilike na bilo koji drugi način provjeravao video nadzor, pa ni sobu u kojoj je eventualno smještena kontrola nadzora – monitor.

Svjedok Ć. G. je u svom iskazu u bitnom naveo da je znao da su njegova kćerka J. i okrivljeni J. N. bili u vezi i da su se posvađali i da je stalno okrivljeni J. dosađivao, pa je više puta sa njim razgovarao putem telefona u vezi toga, kao i sa njegovim ocem. Dana 30.12.2019. godine, oko 14,00 h, J. ga je putem telefona obavijestila da joj je tog dana više puta dosađivao J. N. , da je pratio i on je odmah sa suprugom otišao u „T. L. “. Došao je tamo ispred 15h. J. je u „T. L. “ došla sa njenom šeficom i ispričala mu da ih je na bulevaru N. presreo. Izvjesno vrijeme je sjedio sa suprugom u restoranu. Tada je došao N. otac S. , kojeg je prethodno nazvao. Pokušavali su da dobiju N. na telefon, ali se nije javljao. Zatim su on i supruga otišli kući. Kada su bili kod D. pumpe, nazvala ga je šefica njegove kćerke, G. G. . Bila je uplakana i istraumirana i rekla mu da je njegovu kćerku J. N. oteo i izgurao na silu iz butika u kojem radi. Onda je zvao N. . Isti se nije javljao. Nije mu se javljala ni kćerka pa se uplašio i prijavio u policiji da mu je kćerka oteta. Oko 17 h mu se J. javio na telefon i rekao da nema nikakvih problema i da će za desetak minuta vratiti J. u „T. L. “.

Svjedok K. M. je u svom iskazu u bitnom naveo da je onog dana kada je bilo krštenje njegove sestre A. spremao roštilj ispred kuće u D. da je kod njih bila i Ć. J. da je tamo u jednom momentu došao J. N. , da mu je rekao da je došao za Ć. J. . On ga pozvao da idu u kuću, ali on je odgovorio da neće. Onda se vratio poslu. Nakon izvjesnog vremena kada je njegov otac krenuo da vozi J. kući, vidio je da se J. svađa sa njom. Nije čuo oko čega su svađali. Njegov otac odvezao J. prema Nikšiću a J. krenuo za njima. Šta se dalje dešavalo nije mu poznato..

Iz kopije izvještaja ljekara specijaliste Opšte bolnice Nikšić, od 31.12.2019. godine, proizilazi da su kod Ć. J. konstatovane povrede u predjelu lijeve lakatne jame, da je vidljiv lokalizovani otok, kao i tragovi skorašnjeg krvaranja ispod nokatne ploče malog prsta lijeve ruke.

Uvidom u akt H. „L. “ od 10.06.2020. godine, utvrđeno je da hard disk navedenog preduzeća na njihovom video nadzoru pamti vremenski period od 20-30 dana, zavisno kako na kojoj kameri, pa iz toga razloga nijesu u mogućnosti dostaviti navedeni materijal, jer snimci koji se traže datiraju 6 mjeseci unazad.

Polazeci od navoda okrivljenog J. N. da je otišao u butik ”A. ” do Ć. J. , da je zatekao na vratima i rekao joj da ide sa njim i da je pri tom stvarno povukao za ruku kada je ona krenula sa njim, da je čuo da je J. tada od njene šefice tražila da zove njenog oca, da je kasnije dok je vozio počela da plače i da mu kroz plač govori da je blam, da je u ulici V. P. otvorila vrata suvozača i kazala mu da je pusti da izađe, da je zatvorio njena vrata, da je tako reagovao, jer su pored njih tada bila kola u pokretu, pa se plašio da može doći do nečeg neželjenog, da je u blizini G. zaustavio vozilo da mu je tu J. govorila da je pusti da se smiri, da je jedino upotrijebio silu prema J. u momentu kada ju je povukao sa vrata butika ”A. ”, a prevashodno cijeneći iskaz oštećena- svjedoka Ć. J. kao jasan istinit kad ona u bitnom istovjetno i u prethodnom postupku i na pretresu, uvjerljivo navodi da joj je J. N. tog 30.12.2019. godine u poruci napisao da će taj dan da provede sa njim, da ne treba da ide na posao, da joj je tog dana poslao najmanje 40 poruka, da je svog oca obavijestila da će je vjerovatno ispred marketa "L. " čekati J. N. , da je na ulici stajao J. N. , tako da je morala da zaustavi vozilo kako ga sa istim ne bi udarila, da

je rekao njenoj šefici da izađe iz vozila i da ide pješke na posao, a da će on ostati sa njom, te da ona-J. neće ići na posao da mu je njena šefica rekla da se skloni, da je onda stavila vozilo u pogon i napustila lice mjesta. Da se pri tom N. okrenuo i rukom udario u njen retrovizor, da je u butiku "A. " stala da obavlja radne obaveze zajedno sa G. G. , da je oko 16:45h u butik ušao J. N. i rekao joj "Idemo", da mu je ona tada odgovorila „Neću“, da je on tada, dok je bio iza nje, uhvatio za ruke u predjelu lakata i gurajući je izveo iz radnje, da je ona pri tom pozvala G. i da je tada izgurana - iščupana iz radnje, da je kroz čitav market "L. " J. gurao i držao u predjelu lakata za obje ruke, da mu je za sve to vrijeme govorila da je pušti, da on nije reagovao na te njene molbe, da je cijelo vrijeme pokušavala da se otme iz njegovih ruku i da je što se više otimala, on sve više stiskao, da je pri tom od prolaznika tražila pomoć, da su je oni samo gledali i da niko nije reagovao, da su iz marketa "L. " izašli na izlazu kod "T. " a da je doveo kola, do suvozačkih vrata, otvorio ih i ugurao u vozilo, da je prošao na drugu stranu, ušao u vozilo i u momentu kada je ona pokušala da izađe iz vozila otvarajući vrata, on je preko nje zatvario ta vrata i stavio vozilo u pogon i uputio se u pravcu skvera kod P., više je puta dok je vozio okrivljeni pokušavala da izađe iz kola, da otvori vrata, ali da joj on nije to dozvoljavao jer je uvijek preko nje zatvarao vrata, da je u jednom momentu i zaključao vrata, da je najmanje četiri puta prošao B.-- J. od skvera koji se nalazi kod Pošte, do skvera ispod "L. ", da ga je cijelo to vrijeme plakala i molila da je pusti, da su ga za to vrijeme zvali i njen i njegov otac, da se on nije javljao na te pozive, da je onda B. otišao do G. "S. C. ", da je tada ponovo nazvao njen otac, ona se javila i rekla mu gdje se nalaze, a otac joj je kazao da je prijavio J. a policiji, da je u jednom momentu otvorila vrata od vozila, jer je od histerisanja počelo da je guši, da zna gdje se nalazi ulica V. P. , i da toga dana nijesu prolazili tom ulicom, da je cijela radnja od momenta kada ju je N. izveo na silu iz radnje, pa do momenta kada je vratio ispred marketa „T. L. “ trajala oko 45 minuta, da je posle posla otišla u policiju da da izjavu, da je sjutra dan je izvadila ljekarsko uvjerenje jer je imala polomljen nokat na lijevoj ruci i to na malom prstu i bol u predjelu ruke gdje ju je N. držao kada je izveo iz radnje, sud je nesumnjivo zaključio da je okrivljeni J. N. dana 30.12.2019. godine u Nikšiću, iako je bio svjestan svog djela čije je izvršenje htio, protivpravno ograničio slobodu kretanja oštećene Č. J. , a na način što je tog dana oko 16:45 časova došao u butik "A. ", lociran u tržnom centru "L. " i od oštećene zatražio da izađe iz butika, pa kada je oštećena odbila da to uradi, svojim rukama sa leđa je uhvatio u predjelu njenih ruku i na silu izveo iz navedenog butika, a zatim i iz trgovinskog objekta "L. " odbijajući da je na njen zahtjev pusti, nakon čega je oštećenu doveo na parking prostor gdje je bilo njegovo vozilo, ugurao je u vozilo na mjesto suvozača, a potom stavio vozilo u pogon i sa istim nastavio kretanje kroz grad onemogućavajući Č. J. da iz vozila izađe, a na način što je u momentu kad je oštećena u toku vožnje otvorila vrata kako bi napustila vozilo, zatvorio vrata i zaključao vozilo i ne zaustavljajući se nastavio kretanje, da bi se vozilom u kom je bila oštećena dovezao do parking prostora ispred G. "S. C. " u Nikšiću gdje se zadržao petnaestak minuta, nakon čega je, a po obavljenom telefonskom razgovoru sa ocem oštećene, oštećenu vratio ispred trgovinskog objekta "L. ", pa je ponašajući se na taj način u cjelosti ostvario sva bitna obilježja krivičnog djela protivpravno lišenje slobode iz čl. 162 st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore.

U prilog prednjeg zaključka suda, u prilog činjeničnog utvrđenja iz izreke ove presude, je bez sumnje jasno i koncizno i uvjerljivo kazivanje svjedoka G. G. koja u bitnom potvrđuje navode oštećene Č. J. kad ona u svom iskazu navodi da se nalazila u vozilu kojim je upravljala J. Č. da su se kretale se iz pravca Kličeva u pravcu trgovinskog objekta "L. " u kojem se nalazi butik "A. " u kom su zaposlene, da ih je prolaskom pored "P." pumpe, na pješačkom prelazu zaustavio J. N. , da je rukama udario po haubi kola i da je na taj način J. zaustavila vozilo, da joj je tada N. kazao da ide pješke do posla, da napusti J. vozilo a da je ona to odbila, da su one prošle i uputile se u pravcu T. L. , a da je tom prilikom J. , bijesan udario u retrovizor J. vozila, da je sat vremena nakon što su započele smjenu u butik došao J. N. , da je u radnji bilo i nekoliko mušterija, da je N. , čim je ušao, rukama uhvatio J. u predjelu lakata, da je tada J. vrisnula, pozvala je, a da je ona dotrčala do J. i N. i tražila da je pusti, da joj je on rekao da se odmakne, da je tada počeo da čupa J. i kreće se unazad i na taj način je izvlači iz butika, a da joj je J. pri tom kazala da zove njenog oca i policiju, da je odmah pozvala J. oca G. i rekla mu da je N. odvuкао J. iz radnje, da je te prilike izašla iz butika i gledala kako J. čupa J. i kako se tako kreće kroz objekat L. u pravcu kafe bara, a da nakon toga ide udesno i izlazi iz objekta, da je to bilo oko

15.30h-16h., da je bilo ljudi kroz T. L. za vrijeme dok je N. vukao J. , da je prošlo jedno sat vremena kada se J. vratila u butik, da je bila sva uplakana i uznemirena, da je sigurna da J. ne bi izlazila iz butika da je on nije na silu izvukao iz butika, a zatim gurajući je izveo iz objekta "L. ", da je N. i ranije dolazio u taj butik, da joj je J. rekla da joj je to bivši momak i da je i prvi put kada je on došao u butik takođe bio bA. t, da je tada insistirao da J. izađe kako bi razgovarao sa njom, ali da ju je, na njeno upozorenje, da se ne može ponašati na takav način u tom butiku, poslušao i napustio isti i gdje posebno naglašava da nije smjela da ode do toaleta da J. ostavi samu u radnji, jer je stalno N. dolazio i po pola dana sjedio u obližnjem kafiću i gledao put njih, a da je više puta jakim glasom, granajući rukama, govorio J. , kad je ulazio u taj butik, da izađu i da nešto završe, a da je ona-G. , uvijek intervenisala i molila ga da ide.

U prilog prednjeg zaključka suda su i iskazi svjedoka Č. G. i R. R. , kad svjedok Č. potkrepljuje iskaze Č. J. i G. G. , i u bitnom ističe da su njegova kćerka J. i J. N. bili u vezi, da su se posvađali, da joj je N. stalno dosađivao, da je više puta sa njim telefonom razgovarao u vezi toga, kao i sa njegovim ocem, da ga je dana 30.12.2019. godine, oko 14,00 h, J. telefonom obavijestila da joj je tog dana više puta dosađivao J. N. , da je pratio, da je odmah sa suprugom otišao u „T. L. “, da tamo J. došla sa šeficom i ispričala mu da ih je na B.N. presreo, da je izvjesno vrijeme sjedio sa suprugom u restoranu, da je tada tamo došao N. otac S. , da ga je on nazvao, da su pokušavali da dobiju N. na telefon, ali da se nije javljao, da su onda on i supruga otišli kući, da ih je, kada su bili kod D. pumpe, nazvala šefica njegove kćerke, G. G. , da je bila uplakana i istraumirana i kazala mu da je njegovu kćerku J. N. oteo i izgurao na silu iz butika u kojem radi, da je onda pozvao N. , da mu se isti nije javljao, da se uplašio i prijavio u policiji da mu je kćerka oteta, i gdje R. R. kaže da je dana 30.12.2019. godine od Č. J. zaprimio krivičnu prijavu i uzeo izjavu, da je onda pozvao okrivljenog i od njega uzeo izjavu, da se oštećena tom prilikom žalila da ima povredu nokta, da je narednog dana donijela med. dokumentaciju, da je propustio dobro pogleda ljekarski izvještaj i tako nije registrovao da je u tom izvještaju konstatovana kod J. povreda u predjelu lijeve lakatne jame u vidu otoka.

Sud je cijenio i navode svjedoka K. A. i K. M. a da im nije poznato da je nešto kritičnog dana bilo između okrivljenog i oštećene, pa pošto isti nijesu bili očevidci događaja, niti su se izjasnili o bitnim okolnostima predmetnog događaja, njihovi iskazi nijesu mogli da utiču na činjenično utvrđenje iz izreke. Ali iz njihovih iskaza o događaju u D. na dan krštenja K. A. , da se zaključiti da je J. N. i ranije uznemiravalo miran i spokojan život Č. J. . I tako ovi svjedoci potkrijepljuju J. e navode u tom dijelu.

Svakako u prilog jasnog i uvjerljivog kazivanja oštećene pa tako i u prilog gore navedenog rezonovanja suda je i Izvještaj ljekara specijaliste od 31.12.2019. godine, u kome su konstatovane povrede kod oštećene Č. J. , povrede u predjelu lijeve lakatne jame, gdje je vidljiv lokalizovani otok, kao i povrede prsta -tragovi skorašnjeg krvaranja ispod nokatne ploče malog prsta lijeve ruke.

Sud je odbranu J. N. gdje on ističe da je stvarno J. povukao za ruku kada je ona krenula sa njim, da su prošli kroz čitav market "L. " da je pri tom nije na silu gurao, niti držao kako bi išla za njim, da su došli do njegovog vozila, da je on otključao vrata, a da je J. prošla na suvozačevu stranu i svojevrijedno sjela u to vozilo, stavio vozilo u pogon i pošao B. prema autobuskoj stanici, a zatim ulicom V. K. i ulicom V. P. , da za sve to vrijeme J. nije tražila od njega da zaustavi vozilo da bi izašla iz istog, da je on ni u jednom momentu nije spriječavao u bilo čemu, i gdje ističe da je jedino upotrijebio silu prema J. u momentu kada ju je povukao sa vrata butika "A. ", da nakon toga J. nije na silu smjestio u svoje vozilo i da je nije protiv njene volje odvezao u dvorište G. "S. C. ", da kritičnog dana nikakvu silu nije primjenio u odnosu na oštećenu Č. J. , da je J. praktično uhvatio za

ruku i da su izašli normalno iz marketa T. L. , da ju je u stvari mahinalno povukao za ruku i rekao joj da ide, što je ona i prihvatila, da u slučaju da Ć. J. nije htjela da ide sa njim iz „T. L. “, on ne bi na tome insistirao, kao i da je htjela da napusti vozilo, on bi je pustio i ne bi je zadržavao, da je ona sigurno obzirom da se više puta zaustavljao tokom vožnje na semaforima i na pješačkim prelazima, mogla da izađe nesmetano iz njegovih kola da je htjela, kod svega ovdje zaključenog cijenio kao neargumentovanu i smišljeno datu sa jasnim i jednim ciljem:izbjegavanje krivično-pravne odgovornosti.

I ne samo da je ovakva njegova odbrana neargumentovana već je i kontadiktorna a moglo bi se reći ponekad i konfuzna.Ovo pogotovo kad se ima u vidu da on u jednom momentu kaže da je jedino upotrijebio silu prema J. u momentu kada ju je povukao sa vrata butika ”A. ”, da onda nasuprot tome kasnije ustvrdi da kritičnog dana nikakvu silu nije primjenio u odnosu na oštećenu Ć. J. , da je J. praktično uhvatio za ruku i da su izašli normalno iz marketa T. L. , da ju je u stvari mahinalno povukao za ruku i rekao joj da ide, što je ona i prihvatila.

Stoji kao tačna činjenica da je sud odbio predlog odbrane da se u dokaznom postupku sprovede vještačenje po vještaku iz oblasti telekomunikacija, da se u svojstvu svjedoka sasluša Đ. V., da se pregleda vozilo okrivljenog koje je koristio kritičnog dana i da se izvrši uvid u prepisku vršenu kritičnog dana između okrivljenog i oštećene putem vibera i SMS-a, i to je sud učinio nalazeći da je u ovoj pravnoj stvari činjenično stanje dovoljno rasvijetljeno te da se tako ne radi o dokazima na osnovu kojih se mogu utvrditi odlučne činjenice. Na ovaj način sud nije stavio okrivljenog u neravnopravan i podređen položaj u odnosu na tužilaštvo, kao drugu stranku u krivičnom postupku i nije povrijedio načelo jednakosti procesnog oružja na glavnom pretresu na štetu okrivljenog.

Provođenjem izvještaja ljekara specijaliste o povredama oštećene, iako taj dokaz tužilaštvo nije predložilo u optužnom aktu, sud definitivno nije povrijedio pravila postupka a pokazalo se, kako to proizilazi iz svega gore zaključenog, da je oštećena te povrede zadobila kritične prilike od okrivljenog a ne samopovređivanjem ili pak u nekom drugom događaju, kako u završnoj riječi navodi, paušalno i bez ikakvog utemeljenja odbrana.

Iz svega gore utvrđenog se vidi da je paušalan i neutemeljen zaključak odbrane okrivljenog da su netačni, kontradiktorni i nelogični iskazi svjedoka oštećene Ć. J. , da su neobjektivni i pristrasni iskazi svjedoka G. G.koja je šefica oštećenoj, gospođice K. koja je kuma oštećenoj i gospodina Ć. koji je otac oštećenoj, medicinski izvještaj o povredama oštećene, pravila logike i pravna priroda krivičnog djela koje je okrivljenom stavljeno na teret. Ništa tu nema ni kontradiktorno ni netačno ni nelogično.Naprotiv, sve je, u bitnom, u saglasju, ispoštovana su i pravila logike a ništa tu, po shvatanju suda, nema sporno ni kad su u pitanju pravila logike i pravna priroda krivičnog djela koje je okrivljenom stavljeno na teret.

Po shvatanju suda oštećena je predmetni događaj prikazala na dramatičan način i tu po shvatanju suda nema ništa diskutabilno, budući da iz svega ovdje utvrđenog proizilazi da se isti upravo desio tako, dakle po svojoj prilici dramatično, da ga je oštećena doživjela tako.

I kad bi se stekao utisak da oštećena neke radnje koje je preduzeo okrivljeni prema njoj, prikazuje na način da se to miješa sa radnjom krivičnog djela koje se okrivljenom stavlja na teret(a sud nema taj utisak),sud je tu da razluči bitno od nebitnog, važno i manje važno, kada je u pitanju ovaj krivično-pravni slučaj.

Tako sud pravi razliku i vidi da radnje presretanja oštećene od strane okrivljenog dok je dolazila kolima na posao stajući na sred pješačkog prelaza, ispred njenih kola, kada udara u retrovizor njenog auta, kada dolazi kod kume joj kući kad je krstila i tražio da je on vozi, kada je u gradu pratio, nijesu radnje izvršenja predmetnog krivičnog djela, za razliku od onih na koje je stavljen akcenat kada je u pitanje činjenično utvrđenje iz izreke ove presude.

Nejasno je, kad se pođe od svega gore utvrđenog, odakle odbrani očigledno pogrešno rezonovanje da oštećena želi da njihove ljubavne nesuglasice predstavi kao radnje izvršenja predmetnog krivičnog djela a sve u želji da u negativnom kontekstu prikaže okrivljenog rukovođena nezadovoljstvom koje potiče iz raskida emotivne veze..

Ne stoji kao racionalan stav odbrane da u pogledu odlučnih činjenica za navedene radnje, koje predstavljaju radnju izvršenja predmetnog krivičnog djela, oštećena ne daje realna i prihvatljiva objašnjenja. Stav je suda da je sve jasno, te da tako ne treba posebno objašnjavati kako je okrivljeni mogao ugurati u vozilo oštećenu na mjesto suvozača a zatim ući na vrata vozača vozila, da bi preko nje zatvorio suvozačeva vrata. To je, toga smo svi jako svjesni, fizički moguće i životno potpuno logično. Svako je svjesan činjenice da su osobe muškog pola, mlađe dobi, po pravilu spremnije i snažnije od ženske osobe pa makar ona bila i visoka i krupna i teška. Tako je definitivno okrivljeni mogao ugurati oštećenu u vozilo na mjesto suvozača bez obzira na fizičke karakteristike (koje navodi odbrana) i oštećene i okrivljenog: oštećena je visoka, krupna i teška, dok je okrivljeni mršav.

Dakle, nasuprot stavu odbrane za sud je više nego jasno da oštećena nije dobrovoljno sjela u vozilo okrivljenog i da nema nelogičnosti u njenom iskazu kad ona govori da je okrivljeni preko nje zatvorio vrata od vozila nakon što je ugurao u vozilo na mjestu suvozača a onda prešao i sjeo na mjesto vozača, kada je otvorila vrata vozila i pokušala da izađe. Tačno, okrivljenom je dok je sjeo na mjesto vozača trebalo određeno vrijeme, očigledno veoma kratko za koje se oštećena nije mogla snaći da izađe iz vozila, kod činjenice da je, budući da je nasilno ugurana od strane okrivljenog u vozilo i da se do tog trenutka cijelim putem otimala okrivljenom, nakon što je na silu izvedena iz butika, zasigurno bila u nekom stanju šoka, (svako bi u takvim okolnostima) pa je tako očekivano i logično da je na kratko ostala mirna na mjestu suvozača do momenta kad otvara vrata i pokušava da izađe kada je okrivljeni sprečava u tome. Jasna je i uvjerljiva oštećena kad kaže da preko nje okrivljeni zatvara vrata te i nema potrebe da detaljno objašnjava kako to okrivljeni radi jer to je, svi to znamo, i više nego jednostavna radnja, toliko jednostavna da se tu nema šta posebno objašnjavati. A upravo ta stresna situacija koju pominje odbrana a koju je i sud uvidio da je postojala kod oštećene, koja je kao što je gore rečeno uzrokovala da oštećena na kratko ostane mirna na sjedištu, normalno i logično mogla je usloviti, po shvatanju suda (nasuprot rezonu odbrane) okolnost da se ona i ne sjeća svih detalja situacije u kojoj se našla definitivno ne svojom krivicom.

Ne treba posebno objašnjavati apsurdnost stava odbrane da oštećena ne daje objašnjenje kako joj okrivljeni nije dozvoljavao da otvori vrata, dok je isti upravljao vozilom i pitanje kako je okrivljeni mogao sprečavati oštećenu da otvori vrata dok je vozilo bilo u vožnji, i neutemeljenu tvrdnju da je opštepoznata činjenica da su vrata suvozačeva udaljena od upravljača vozila toliko da ih okrivljeni ne bi mogao dohvatiti, i zaključak

odbrane da je netačno i nemoguće to što oštećena navodi. Ovo pogotovo kod činjenice da i sam okrivljeni objašnjava da je u momentu kad je ono Č. J. malo otvorila vrata suvozača, reagovao -vrata zatvorio.

Navode odbrane da je oštećena mogla u nebrojeno situacija napustiti vozilo okrivljenog da je to htjela, jer je u toku vožnje zbog saobraćaja vozilo moralo biti zaustavljeno prilikom ulaska u skver, prilikom stajanja na semafore, nailaskom na pješačke prelaze, sud je cijenio kao neosnove i usmjerene na izbjegavanje krivične odgovornosti, s obzirom da oštećena uvjerljivo naglašava da je više puta dok je vozio okrivljeni pokušavala da izađe iz kola, da otvori vrata, ali da joj on nije to dozvoljavao jer je uvijek preko nje zatvarao vrata. Dakle sud cijeni da bi oštećena zaista napustila vozilo okrivljenog da joj je on to dozvolio.

Za razliku od mišljenja odbrane, sud cijeni da je oštećena predmetni događaj opisala istinito, realno i logično zbog čega njenom iskazu trebalo pokloniti punu vjeru a ne odbrani okrivljenog. Iskaz svjedoka G. G. i iskaz oca oštećene su objektivni, logični i kao takvi nepristrasni. Tako nema govora da su dati smišljeno i ciljano da poboljšaju položaj oštećene, a otežaju položaj okrivljenog. I naravno da su kao takvi, bitni, od uticaja i pravnog značaja u predmetnoj krivičnopravnoj stvari. Sud nalazi da su uvjerljivi i kuma oštećene i otac oštećene, objektivni su očigledno a ne pristrasni, kako kaže odbrana, i oni definitivno ne demnatuju navode oštećene u pogledu odlučnih činjenica za predmetnu krivičnopravnu stvar. Medicinski izvještaj oštećene o povredama koje je zadobila u predmetnom događaju bez obzira što nije od dana kada se desio kritični događaj, naravno u povezanosti sa ostalim provedenim dokazima, predstavlja materijalnopravnu potvrdu činjenice da je oštećena bila žrtva okrivljenog u smislu činjeničnog utvrđenja iz izreke ove presude.

Sud je cijenio i ostale navode odbrane u završnoj riječi pa je našao da su u cjelosti dati u pravcu izbjegavanja krivične odgovornosti ili pak umanjena iste, zbog čega su odbijeni kao neosnovani. Naročito je paušalan i neprihvatljiv rezon odbrane gdje se insinuiru i inputira policijskom inspektoru R. da je sigurno uočio pregledom snimaka video nadzora da ne postoji nikava vuča oštećene od strane okrivljenog, već njen dobrovoljan odlazak sa okrivljenim do vozila, a onda nakon toga i vožnja i povratak na parking „T. L.“ i da zbog toga nije te snimke izuzeo.

Imajući u vidu utvrđeno činjenično stanje sud je našao da su se u radnjama okrivljenog stekli subjektivni i objektivni elementi bića krivičnog djela protivpravno lišenje slobode iz čl. 162 st. 1 KZ CG. Naime, iz cjelokupnog ponašanja okrivljenog proizilazi da je isti bio svjestan da će preduzimajući radnju izvršenja na način opisan izrekom presude protivpravno ograničiti slobodu kretanja oštećene, a što je očigledno i htio u čemu se ogleda njegova subjektivna veza sa bićem krivičnog djela protivpravno lišenje slobode iz čl. 162 st. 1 KZ CG manifestovana u direktnom umišljaju.

Prilikom utvrđivanja vrste i visine krivične sankcije, sud je na strani okrivljenog u smislu čl. 42 st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore, kao olakšavajuću okolnost cijenio raniju neosuđivanost, u što se sud uvjerio uvidom u izvod iz kaznene evidencije na ime okrivljenog, dok otežavajućih okolnosti nije našao, pa je primjenom čl. 53 i 54 Krivičnog zakonika Crne Gore, okrivljenom izrekao uslovnu osudu, kao u izreci, nalazeći da će se sa prijetnjom izvršenja utvrđene kazne zatvora u trajanju od 3 mjeseca, te provjerom njegovog ponašanja u periodu od jedne godine u dovoljnoj mjeri uticati na njega da ubuduće ne čini nova krivična djela, čime će se sa uspjehom ostvariti svrha uslovne osude iz čl. 52 KZ CG, u okviru opšte svrhe izricanja krivične sankcija u smislu čl. 4 st. 2 KZ CG.

Kako je okrivljeni oglašen krivim sud ga je obavezao da na ime troškova krivičnog postupka plati iznos od 40,00 (četrdeset) eura na ime paušala kao dijela troškova krivičnog postupka, a koji iznos troškova krivičnog postupka je srazmjeran trajanju i složenosti krivičnog postupka i imovnim prilikama okrivljenog, a ovo shodno čl.226 u vezi čl.229 st.1 ZKP-a.

Sa svega izloženog, a primjenom čl. 374 ZKP-a, odlučeno je kao u izreci.

OSNOVNI SUD U NIKŠIĆU, dana 18.06.2020. godine

ZAPISNIČAR S U D I J A

N. ć Rada,s.r. Vukota Vujačić,s.r.

Za tačnost otpravka tvrdi i ovjerava

Službenik suda

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima

pravo žalbe u roku od 8 dana, od dana prijema

iste preko ovog suda, Višem sudu Podgorica.